

แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

แนวกรรณ
คำวินิจฉัย

คำนำ

สำนักงานศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งในการวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีปกครองเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๗๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งที่ผ่านมาสำนักงานศาลปกครองได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ให้กับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐสำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกปี สำหรับในปีนี้ สำนักงานศาลปกครองได้จัดทำ “แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖” ในรูปแบบ E-Book โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่หลักกฎหมายจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดให้กับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนผู้สนใจทั่วไปในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดรูปแบบเนื้อหาให้อ่านง่าย สดวก และสามารถนำหลักกฎหมายไปปรับใช้ในการปฏิบัติราชการและศึกษาค้นคว้าได้ต่อไป

สำนักงานศาลปกครองหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ให้กับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการได้ตามสมควร

(นายประพัฒน์ ต้นสุวรรณนนท์)
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

สารบัญ

หน้า

๑. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการควบคุมอาคารและการผังเมือง.....	๑
๑.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการคำนวณพื้นที่ของอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง.....	๒
๑.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างดัดแปลงอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร.....	๓
๑.๓ แนวทางปฏิบัติราชการกรณีการก่อสร้างผนังที่บตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร.....	๔
๑.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีมีการก่อสร้างอาคารที่ไม่เป็นไปตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตและฝ่าฝืนต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารซึ่งผู้ก่อสร้างอาคารได้ขายอาคารดังกล่าวให้บุคคลอื่นแล้ว.....	๕
๑.๕ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้รื้อถอนอาคาร.....	๖
๑.๖ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารตึกแถวและข้อพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องที่ว่าง.....	๗
๑.๗ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาคารกรณีกฎหมายมีการแก้ไขภายหลังจากที่มีการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารแล้ว และข้อพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องระยะห่าง.....	๘
๒. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภาครัฐ.....	๑๐
๒.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการแจ้งการครบกำหนดที่จะมีสิทธิขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้น.....	๑๑
๒.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการแต่งตั้งหัวหน้าพยาบาล.....	๑๒
๒.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการนับระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ในโรงเรียนนายร้อยตำรวจกรณีลาศึกษาต่อต่างประเทศ.....	๑๓

๒.๔	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปถือศีล และปฏิบัติธรรมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐.....	๑๔
๒.๕	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในระหว่างที่ข้าราชการตำรวจถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ.....	๑๕
๒.๖	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการรับสมัครคัดเลือกกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่ต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก.....	๑๖
๓.	แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด.....	๑๗
๓.๑	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืนโดยมิได้มีการจ่ายเงินค่าทดแทน.....	๑๘
๓.๒	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณียาสูญหายจากห้องยา.....	๑๙
๓.๓	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่โดยการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙.....	๒๐
๓.๔	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับอายุความการออกคำสั่งแก้ไขจำนวนค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง.....	๒๑
๔.	แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง.....	๒๒
	- แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเลิกสัญญาจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจ กรณีมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินติดต่อกัน ๒ ครั้ง ต่ำกว่าระดับดี.....	๒๓
๕.	แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ.....	๒๔
๕.๑	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับสิทธิการได้รับสิทธิให้นำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้าน.....	๒๕
๕.๒	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการจ่ายเงินตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓.....	๒๖
๕.๓	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของคู่สมรสซึ่งมีสิทธิประกันสังคม.....	๒๗
๕.๔	แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้บริหารและเงินค่าตอบแทนพิเศษ.....	๒๘

๑.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร
และการผังเมือง**

๑. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร และการผังเมือง

๑.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการคำนวณพื้นที่ของอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๑๒๗/๒๕๖๖)

เมื่อกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลง การใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบล หนองบัว ตำบลบางโขมด และตำบลบ้านครัว อำเภอบ้านหม้อ และตำบลเวียงราง และตำบลบ้านยาง อำเภอเสนาห์ จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง ซึ่งเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับ ข้อ ๒ (๒) ของกฎกระทรวงกำหนดอาคารประเภทควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยได้กำหนดบริเวณ ขนาดพื้นที่ใช้สอยอาคารและหลักเกณฑ์การก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้เป็นอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งให้มีความสอดคล้องในแต่ละท้องที่ โดยมีได้กำหนดวิธีการคิดคำนวณพื้นที่อาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งไว้เป็นการเฉพาะ ในการคิดคำนวณพื้นที่ของอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งตามกฎกระทรวงดังกล่าวเพื่อพิจารณา คำขออนุญาตก่อสร้างอาคารของเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงต้องนำวิธีการคิดคำนวณพื้นที่ตามข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงกำหนดอาคารประเภทควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้บังคับ โดยต้องนำพื้นที่ทางเดิน ห้องน้ำ หรือพื้นที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการและอยู่ภายในอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วย

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/yPPASU>

๑.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการพิจารณาอนุญาตก่อสร้าง ตัดแปลงอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (คำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๔๔/๒๕๖๖)

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง มีเจตนารมณ์การบังคับใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งในการพิจารณาว่าการก่อสร้างอาคารที่ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้หรือไม่ ย่อมต้องพิจารณาดูที่ตัวอาคาร โครงสร้างอาคาร ฯลฯ ไม่ได้ดูที่วัตถุประสงค์ของการใช้อาคารว่าใช้อาคารไปในเรื่องใด ดังนั้น การที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารให้เหตุผลในการวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารว่า อาคารดังกล่าวไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เพราะการใช้ประโยชน์ขัดกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง จึงย่อมเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เนื่องจากปราศจากเหตุผลอันสมควร

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/809nXL>

๑.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการก่อสร้างผนังที่บตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๓๙๓/๒๕๖๖)

กรณีที่มีการก่อสร้างอาคารด้านที่ติดกับที่ดินของบุคคลอื่นต้องทำเป็นผนังที่บตามความในข้อ ๕๐ วรรคสอง ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แม้จะมีการก่อสร้างตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยใช้โครงเหล็กกรุแผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ตีครอบส่วนที่เป็นหน้าต่าง ช่องระบายอากาศ และช่องแสงของอาคารเพื่อให้เป็นผนังที่บ แต่เมื่อข้อเท็จจริงยังคงปรากฏว่า ผนังอาคารด้านที่ติดกับที่ดินของบุคคลอื่นยังมีช่องซึ่งลม อากาศ และแสงสามารถไหลผ่านเข้าออกได้เช่นเดิม การมีโครงเหล็กกรุแผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ตีครอบส่วนที่เป็นหน้าต่าง ช่องระบายอากาศ และช่องแสง จึงถือไม่ได้ว่าได้ทำให้เป็นผนังที่บตามความในข้อ ๕๐ วรรคสองดังกล่าว การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ (๓) ประกอบกับมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีคำสั่งหรือดำเนินการอื่นใดให้เจ้าของอาคารแก้ไขเปลี่ยนแปลงผนังอาคารด้านดังกล่าวให้เป็นผนังที่บตามข้อ ๕๐ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงย่อมเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/OQS7WM>

๑.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีมีการก่อสร้างอาคารที่ไม่เป็นไปตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตและฝ่าฝืนต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งผู้ก่อสร้างอาคารได้ขายอาคารดังกล่าวให้บุคคลอื่นแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๔๑๙/๒๕๖๖)

การก่อสร้างอาคารที่ติดกับเขตที่ดินของบุคคลอื่นโดยผนังของอาคารบางส่วนมีระยะห่างจากเขตที่ดินน้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร เป็นการก่อสร้างอาคารที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร แม้ว่าอาคารพิพาทจะถูกขายให้บุคคลอื่นไปแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็มีหน้าที่เข้าไปตรวจสอบและดำเนินการกับอาคารพิพาทตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารได้

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/mGGefr>

๑.๕ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้รื้อถอนอาคาร (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๔๖๐/๒๕๖๖)

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้ผู้ก่อสร้างอาคารโดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารดำเนินการรื้อถอนอาคารภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว หากไม่มีการรื้อถอนอาคารตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำสั่งจับกุมและกักขังบุคคลซึ่งมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือดำเนินการหรือจัดให้มีการรื้อถอนอาคารดังกล่าวได้เอง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าวย่อมเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/cHKlw8>

๑.๖ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารตึกแถว และข้อพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องที่ว่าง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๕๔๔/๒๕๖๖)

เมื่อตามสภาพข้อเท็จจริงที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจนว่าอาคารพิพาท มีลักษณะเป็นตึกแถวตามข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงต้องมีที่ว่าง ระหว่างด้านข้างของอาคารกับเขตที่ดินข้างเคียงกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ตามข้อ ๓๔ วรรคหก ของกฎกระทรวงดังกล่าว และจะต้องมีที่ว่างด้านหลัง อาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร เพื่อใช้ติดต่อกันโดยไม่ให้มีส่วใด ของอาคารยื่นล้ำเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว และห้ามก่อสร้างอาคาร รั้ว กำแพง หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดในบริเวณที่ว่างดังกล่าว เว้นแต่การสร้างบันไดหนีไฟ ภายนอกอาคารที่ยื่นล้ำไม่เกิน ๑.๔๐ เมตร ตามข้อ ๓๔ วรรคสอง และวรรคห้า ของกฎกระทรวงเดียวกัน เมื่อมีการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ดังกล่าว แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยมีคำสั่งให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารพิพาทระงับการกระทำ หรือดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลงอาคารดังกล่าวให้ถูกต้อง หรือดำเนินการหรือจัดให้มีการรื้อถอน อาคารที่ก่อสร้างโดยไม่ถูกต้องดังกล่าวตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วแต่กรณี กรณีย่อมเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ

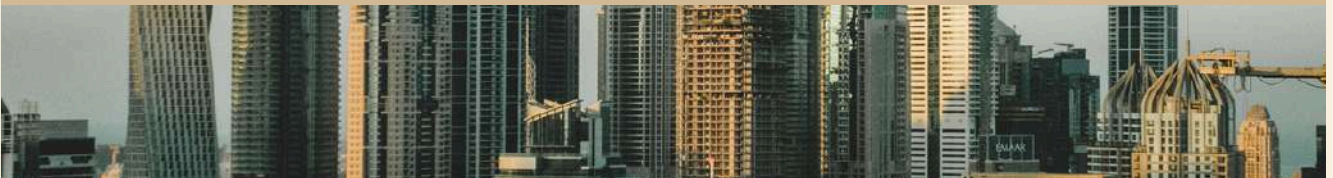
อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/fwtpUU>

๑.๗ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาคารกรณีกฎหมายมีการแก้ไขภายหลังจากที่มีการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารแล้ว และข้อพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องระยะห่าง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๐๐/๒๕๖๖)

ในการพิจารณาว่าอาคารได้ก่อสร้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือไม่ ต้องพิจารณาตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการขออนุญาตและได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ด้วยเหตุนี้เมื่อในขณะที่มีการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะเป็นตึกประเภทอาคารอยู่อาศัยรวม ไม่มีกฎหมายใดกำหนดให้อาคารดังกล่าวเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ แม้ในภายหลังจะมีการยกเลิกกฎหมายเดิมและมีกฎหมายใหม่ออกมาใช้บังคับแทนโดยกำหนดให้อาคารอยู่อาศัยรวมเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ กรณีก็ห้ามมิให้อาคารดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายใหม่ไม่

ตามข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดไว้ว่าให้อาคารที่มีความสูงเกิน ๙ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า ๓ เมตร และตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๔ กำหนดว่า อาคารด้านชิดที่ดินเอกชน ช่องเปิดประตู หน้าต่าง ช่องระบายอากาศ หรือริมระเบียง สำหรับชั้น ๓ ขึ้นไป หรือสูงเกิน ๙ เมตร ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อาคารพิพาทมีความสูง ๑๔.๙๘ เมตร เมื่อมีการก่อสร้างระเบียงและกันสาดโดยมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินน้อยกว่า ๓ เมตร จึงเป็นการไม่ชอบ แม้ต่อมาได้มีการแก้ไขตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยมีการก่อสร้างราวกันตกเพื่อแยกการใช้ออกเป็นกันสาดและระเบียง แต่เมื่อปรากฏว่าราวกันตกดังกล่าวมีความสูงประมาณ ๑ เมตร เท่านั้น ซึ่งผู้พักอาศัยยังคงสามารถออกไปใช้ประโยชน์จากระเบียงได้ ดังนั้น ระเบียงดังกล่าวจึงยังคงมีสภาพเป็นระเบียงอยู่เช่นเดิม ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดำเนินการหรือจัดให้มีการรื้อถอนระเบียงดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสมควร จึงถือได้ว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/tMBGAG>

๒.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับการบริหารงาน
บุคคลภาครัฐ**

๒. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภาครัฐ

๒.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการแจ้งการครบกำหนดที่จะมีสิทธิขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้น (คำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๕๒/๒๕๖๖)

เมื่อกฎหมายและคำสั่งมอบหมายหน้าที่ไม่ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่แจ้งให้พนักงานส่วนตำบลทราบว่าพนักงานส่วนตำบลรายใดมีคุณสมบัติที่จะยื่นคำขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้น ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลไม่แจ้งผู้ฟ้องคดีว่ามีคุณสมบัติที่จะยื่นคำขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้น จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/0lzwJL>

๒.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการแต่งตั้งหัวหน้าพยาบาล (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๑๕๘/๒๕๖๖)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล โดยไม่จำเป็นต้องผูกพันกับความเห็นลำดับรายชื่อบุคคลตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอเท่านั้น หากเห็นว่ารายชื่อลำดับที่เสนอมายังมีเหตุผลและข้อมูลที่ไม่ถูกต้องครบถ้วน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาไม่ให้ความเห็นชอบหรือพิจารณาเป็นอย่างอื่นได้ ฉะนั้น เมื่อข้อเท็จจริงลำดับรายชื่อบุคคลที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนแต่งตั้ง โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการคัดเลือกลำดับที่ ๑ และนาง ศ. ได้รับการคัดเลือกลำดับที่ ๒ นั้น ยังมีเหตุผลและข้อมูลไม่ครบถ้วน สมควรที่ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงผลการคัดเลือกดังกล่าว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล การที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาทบทวนความเหมาะสมของบุคคลที่เข้ารับการคัดเลือกในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล แล้วเห็นควรแต่งตั้งนาง ศ. ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนและได้รับการยอมรับจากเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลมากกว่าผู้ฟ้องคดี ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/jEkR7J>

๒.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการนับระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งอาจารย์ในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ กรณีลาศึกษาต่อต่างประเทศ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓๑๑/๒๕๖๖)

การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา เข้าลักษณะนิยามศัพท์คำว่า “ศึกษา” ตามนัยข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการฝึกอบรมตามหลักสูตรของทางราชการหรือตามที่ส่วนราชการจัดขึ้น อันเป็นข้อยกเว้นให้นับรวมเป็นระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติเพื่อคำนวณเวลาตามเกณฑ์การประเมินเพื่อพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ (สบ ๒) กรณีจึงต้องฟังว่าในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีลาไปศึกษาต่อ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมีภาระงานและได้ปฏิบัติหน้าที่สอนหรือมีชั่วโมงสอนประจำวิชาหนึ่งวิชาใด ดังนั้น เมื่อผลจากการไม่นับช่วงเวลาดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การที่ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอาจารย์ (สบ ๒) จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/mpfXYh>

๒.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปถือศีลและปฏิบัติธรรมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๒๕๓/๒๕๖๖)

การไปถือศีลและปฏิบัติธรรมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยสภาพย่อมไม่ใช่ผลงานในด้านการเรียนการสอนในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้คะแนนในส่วนนี้ ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้รับคะแนนเต็มด้านจริยธรรมและการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม แต่หากได้คะแนนน้อยหรือไม่ได้คะแนนในรายการประเมินอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนการเรียนการสอน ผู้ฟ้องคดีก็จะได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดและไม่มีสิทธิได้เลื่อนเงินเดือน ดังนั้น การที่คณะกรรมการประเมินได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีด้านผลงานในด้านการเรียนการสอน ๐ คะแนน และเมื่อรวมผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในส่วนอื่น ๆ ประกอบกับผลการประเมินด้านพฤติกรรม/คุณลักษณะส่วนบุคคลแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนรวมทั้งสิ้นร้อยละ ๔๙.๔๐ คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุงและไม่ได้เลื่อนเงินเดือน จึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๒.๕ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในระหว่างที่ข้าราชการตำรวจถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๔๖/๒๕๖๖)

แม้ข้าราชการตำรวจที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ แล้วต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว และหน่วยงานได้มีคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการแล้ว จะถือว่าเป็นกรณีมีเหตุที่ผู้มีอำนาจจะพิจารณาสั่งเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นโดยอาศัยเหตุผลเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายได้ แต่หากในรอบปีที่ผ่านมาหรือรอบครึ่งปีที่ผ่านมา ข้าราชการตำรวจผู้นั้นไม่มีผลการปฏิบัติราชการ กรณีก็ย่อมไม่สามารถเสนอขอเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายได้

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/OelhJv>

๒.๖ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการรับสมัครคัดเลือกกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่ต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓๒๒/๒๕๖๖)

เมื่อประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การรับสมัครคัดเลือกกรณีมีเหตุพิเศษไม่ต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ระบุคุณสมบัติว่ามีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอก หรือทางอื่นที่ ก.ท. กำหนดเป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งนี้ ประกาศดังกล่าวมิได้กำหนดว่าผู้ที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกจะต้องสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอกเท่านั้น เพียงแต่ระบุว่าต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอกเท่านั้น กรณีจึงต้องแปลความว่า แม้ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกไม่สำเร็จการศึกษาทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอกในระดับปริญญาตรี แต่หากสำเร็จการศึกษาทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอกในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ก็ถือว่าเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขของประกาศรับสมัครแล้ว ดังนั้นเมื่อผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป และสำเร็จการศึกษาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา จึงถือเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าคุณสมบัติปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอก ผู้ฟ้องคดีจึงมีคุณสมบัติการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็กตามที่กำหนดไว้ทุกประการ มติไม่เห็นชอบให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/7YfbIC>

๓.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด**

๓. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด

๓.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืนโดยมิได้มีการจ่ายเงินค่าทดแทน (คำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๒๗๐/๒๕๖๖)

พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงจะสร้างทางหลวงแผ่นดินฯ มีผลเพียงทำให้กรมทางหลวงมีอำนาจเข้าไปทำการอันจำเป็นเพื่อกำหนดเขตที่ดินที่ประสงค์จะเวนคืน แต่มิได้ทำให้ที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในแนวทางหลวงตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ จนกว่ากรมทางหลวงจะได้ดำเนินการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนที่ดิน และดำเนินการแจ้งการเข้าครอบครองที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดินทราบตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ต้องเวนคืนตกเป็นของรัฐ เมื่อที่ดินของผู้ฟ้องคดีถูกเขตเวนคืนตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินฯ แต่ไม่ปรากฏว่าอธิบดีกรมทางหลวงได้ปิดแจ้งการเวนคืนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินพิพาทในขณะนั้นทราบ อีกทั้งไม่พบเอกสารหลักฐานในการจ่ายเงินค่าทดแทนให้กับเจ้าของทรัพย์สิน จึงไม่ทำให้ที่ดินดังกล่าวตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ ดังนั้น การที่กรมทางหลวงดำเนินการก่อสร้างขยายทางหลวงแผ่นดินรुकล้าเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้รับความยินยอม ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการใช้ประโยชน์ในที่ดิน อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวงจึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/2jzztO>

๓.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเรียกให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้ ค่าสินไหมทดแทนกรณียาสูญหายจากห้องยา (คำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๔๐/๒๕๖๖)

เมื่อสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มียาสูญหายไปจากห้องยาเกิดจากความหละหลวมและความบกพร่องของกองเภสัชกรรมที่ไม่มีการวางมาตรการหรือกลไกในการควบคุมดูแลตรวจสอบทรัพย์สินของทางราชการในห้องยา ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและหน้าที่ได้กำหนดมาตรการหรือวางระบบการรักษาความปลอดภัยในการดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการไว้อย่างรัดกุมแล้ว ความเสียหายดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้น หรือแม้หากเกิดความเสียหายขึ้น ก็จะไม่เสียหายมาก จึงสมควรหักส่วนแห่งความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐออกร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายที่เกิดขึ้น และเมื่อการทุจริตทำให้มียาสูญหายไปโดยไม่สามารถระบุให้ชัดเจนได้ว่าเจ้าหน้าที่ในกลุ่มงานใดเป็นผู้จงใจทุจริต กรณีจึงไม่อาจพิจารณาได้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ในกลุ่มใดเป็นผู้ก่อภัยอันตรายไปกว่ากัน แต่เมื่อพิจารณาถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมแล้ว เห็นว่า มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแบ่งเป็น ๓ กลุ่มคือ กลุ่มผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา กลุ่มผู้ควบคุมกำกับดูแลการใช้ยา และกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งแต่ละกลุ่มต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในจำนวนที่เท่ากัน

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/cKaJKe>

๓.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่โดยการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๖๗/๒๕๖๖)

หากหน่วยงานของรัฐที่เสียหายจะใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่โดยการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต้องออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนไม่เกินสิบปีนับแต่วันทำละเมิดตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่หน่วยงานของรัฐได้ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากความรับผิดทางละเมิดตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ภายหลังเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด ก็ไม่เป็นผลทำให้อายุความสะดุดหยุดลงเนื่องจากคดีได้ขาดอายุความไปก่อนแล้ว

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/zbuch5>

๓.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับอายุความการออกคำสั่ง แก้ไขจำนวนค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๙๔/๒๕๖๖)

คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐ เป็นคำสั่งทางปกครองที่หน่วยงานของรัฐผู้ออกคำสั่งอาจใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินแก่ตนได้ การออกคำสั่งเช่นนี้จึงเป็นการกระทำในฐานะเจ้าหน้าที่ได้กระทำการอื่นใดอันมีผลเป็นอย่างเดียวกันกับการฟ้องคดีเป็นเหตุให้อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องสะดุดหยุดลงตามมาตรา ๑๙๓/๑๔ (๕) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นับตั้งแต่วันที่คำสั่งนั้นมีผลใช้ยันต่อเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบ อันทำให้ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความ และต้องเริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่วันที่นั้นตามมาตรา ๑๙๓/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ดังนั้น อายุความสองปีตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และสิบปีตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในการออกคำสั่งใหม่ของหน่วยงานของรัฐที่เสียหายเพื่อแก้ไขจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ให้เจ้าหน้าที่ต้องชำระ ให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงเริ่มนับใหม่นับแต่วันที่คำสั่งเดิมถูกเพิกถอนหรือสิ้นผลบังคับลงด้วยเงื่อนไขหรือด้วยเหตุอื่น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ ๕๙๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ คำสั่งดังกล่าวจึงมีผลใช้บังคับต่อผู้ฟ้องคดีนับตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป อายุความจึงสะดุดหยุดลงนับแต่วันดังกล่าว และเมื่อไม่ปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวถูกเพิกถอนหรือสิ้นผลบังคับลงอันจะเป็นเหตุให้เริ่มนับอายุความใหม่ ดังนั้น การออกคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๙๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ ๕๙๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเดิมจำนวน ๓๑,๐๒๒.๐๖ บาท เป็นเงินจำนวน ๖๒,๐๔๔.๑๓ บาท ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงมิได้เป็นการใช้สิทธิเรียกร้องเมื่อพ้นอายุความแต่อย่างใด

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/kvP67b>

๕.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง**

๔. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

- แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเลิกสัญญาจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจ กรณีมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินติดต่อกัน ๒ ครั้ง ต่ำกว่าระดับดี (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๘๐/๒๕๖๖)

แม้ว่าพนักงานจ้างตามภารกิจรายใดจะมีผลการปฏิบัติงานโดยค่าเฉลี่ยของผลการประเมินติดต่อกัน ๒ ครั้ง ต่ำกว่าระดับดี และนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเห็นควรพิจารณาเลิกจ้างก็ตาม แต่ก่อนที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลจะสั่งเลิกจ้างได้นั้น ต้องเสนอความเห็นให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเห็นชอบก่อน หากดำเนินการออกคำสั่งไปก่อนที่จะได้รับความเห็นชอบดังกล่าว ย่อมเป็นกรณีที่ต้องค้การบริหารส่วนตำบลเป็นฝ่ายประพฤติดิสัญญาเสียเอง

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/CidK4z>

๕.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์
และสวัสดิการ**

๕. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับ สิทธิประโยชน์และสวัสดิการ

๕.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับสิทธิการได้รับสิทธิให้นำ หลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้าน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๔/๒๕๖๗ (ประชุมใหญ่))

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ มีเจตนารมณ์ช่วยเหลือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย อันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุให้ข้าราชการผู้นั้นต้องเดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ ซึ่งไม่มีที่พักอาศัยเป็นของตนเองและทางราชการไม่สามารถจัดที่พักอาศัยให้ โดยกำหนดให้ข้าราชการดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ แต่สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านดังกล่าวเป็นสิทธิที่มีเงื่อนไขบังคับหลังอันเป็นเหตุให้สิ้นสิทธิหรือเป็นเหตุให้สิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านต้องระงับไป กล่าวคือ หากต่อมาภายหลังความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย อันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุเช่นว่านั้นได้ระงับไปแล้ว ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นย่อมสิ้นสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านต่อไป สิทธิในการได้รับค่าเช่าบ้านจึงไม่มั่นคงถาวรตลอดไปจนถึงวันที่ข้าราชการผู้นั้นเกษียณอายุราชการ และเมื่อการใช้สิทธิ นำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกต่อทางราชการได้นั้น มีเงื่อนไขประการหนึ่งคือ จะต้องเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ดังนั้น การที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอนุมัติให้นำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อ มาเบิกค่าเช่าบ้านแล้วต่อมาทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้ ความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุจึงระงับสิ้นไปแล้ว สิทธิที่จะนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อมาเบิกค่าเช่าบ้านจึงต้องระงับไปด้วย

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/1uo5Jm>

๕.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการจ่ายเงินตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๗๖/๒๕๖๖)

กรณีที่คู่สมรสของข้าราชการได้ใช้สิทธิขอรับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิของตนจากหน่วยงานอื่นแล้ว แต่ไม่ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานดังกล่าว ย่อมเป็นกรณีที่ไม่เข้าลักษณะของบุคคลในครอบครัวตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ต้องห้ามมิให้ข้าราชการใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลของบุคคลในครอบครัวตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เมื่อข้าราชการผู้นั้นใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของคู่สมรสต่อหน่วยงานทางปกครองต้นสังกัดหน่วยงานทางปกครองจึงต้องจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของคู่สมรสให้กับข้าราชการผู้นั้นตามสิทธิ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/i8Kbxx>

๕.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล
ของคู่สมรสซึ่งมีสิทธิประกันสังคม (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด
ที่ อร. ๖๐/๒๕๖๖)

เมื่อคู่สมรสของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ได้ใช้สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทน
กรณีเจ็บป่วยจากสำนักงานประกันสังคมตามสิทธิของตน แต่พนักงานส่วนท้องถิ่น
ได้นำใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลของคู่สมรสมาเบิกกับหน่วยงานต้นสังกัด
ของตน กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า คู่สมรสของพนักงานส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้รับเงิน
ค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ที่จะมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาล ดังนั้น
การไม่อนุมัติเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของคู่สมรสจึงชอบ
ด้วยกฎหมายแล้ว

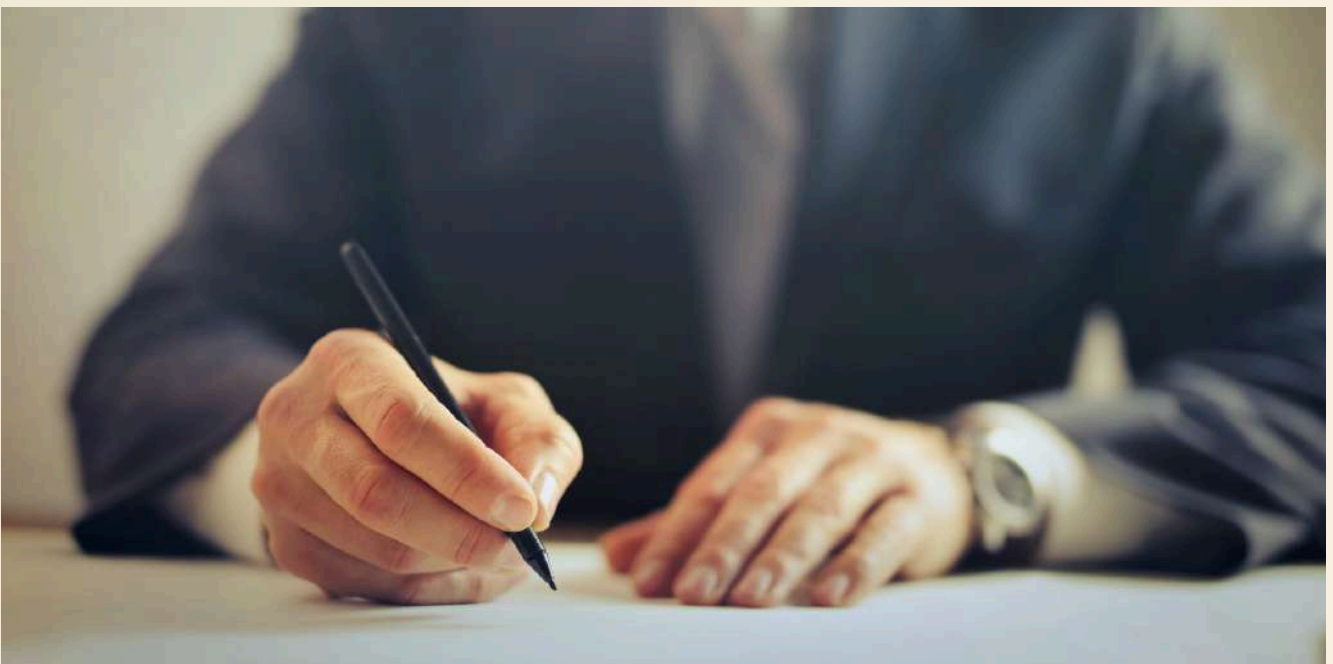
อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/iQ49aV>

๕.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้บริหารและเงินค่าตอบแทนพิเศษ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๙๙/๒๕๖๖)

ในการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้บริหารและรับเงินค่าตอบแทนพิเศษที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ซึ่งเป็นการให้เงิน จึงต้องคำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองดังกล่าวกับประโยชน์สาธารณะประกอบกันด้วยตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ดังนั้นการที่มีการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติดังกล่าวย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิคำสั่งโดยที่ไม่คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับคำสั่ง จึงย่อมถือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/fqQvxJ>

ขอความกรุณาร่วมตอบ
แบบสอบถามด้านล่าง
เพื่อนำไปปรับปรุงเนื้อหา
ในโอกาสต่อไป

<https://tinyurl.com/2ap5tghz>

อ่านเนื้อหาฉบับสมบูรณ์ได้ ที่นี่

<https://is.gd/oHZ4D9>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายประพัฒน์ ต้นสุวรรณนนท์

นายเจตน์ สถาวรศีลพร

เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

จัดทำโดย

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง

ความเป็นธรรม คือ ภารกิจของเรา

สำนักงานศาลปกครอง
๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐
โทร. ๐๒-๑๕๑๑๑๑